

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az ítéltábla a Wenczel Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Wenczel Kristóf ügyvéd) által képviselt **felperesnek** dr. Ihász Lajos ügyvéd (által képviselt **alperes** ellen **váltótartozás megfizetése** iránt indított perében, a Veszprém Megyei Bíróság 2009. március 23. napján kelt 1.P.21.331/2008/13. számú ítéletével szemben, a felperes által 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja, a felperes által az alperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét pedig megváltoztatja, 2.000.000,- (kettőmillió) Ft-ra felemeli.

Köteles az alperes 8 napon belül - leletezés terhe mellett - a periratoknál leróni 68.700,- (hatvannyolcezer-hétszáz) Ft csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket.

Köteles a felperes 3 napon belül megfizetni az alperes részére 1.034.350,- (egymillió-harmincnégyezer-háromszázötven) Ft másodfokú perköltséget. A felek kötelesek viselni a fellebbezési eljárásban ezt meghaladóan felmerült költségeiket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperesnek a 80.906.000,- Ft és 2008. június 17. napjától évi 7,5%-os kamat, valamint 3 ezrelék váltódíj, továbbá 450.000,- Ft eljárási illeték és 81.000,- Ft ügyvédi munkadíj megfizetése iránti kereseti kérelmét elutasította. Egyúttal kötelezte a felperest, hogy 3 napon belül fizessen meg az alperes javára 960.000,- Ft perköltséget.

A határozatában megállapított tényállás szerint a peres felek egy német nyelvű, előrenyomtatott blankettát töltöttek ki, amely okiratot az alábbi szövegezéssel látták el.

„A kiállítás helye és ideje: ..., 2002. augusztus 05.

A fizetés helyének azonosító száma: ...

A fizetés helye: ...

JELEN MEGTEKINTÉSRE SZÓLÓ VÁLTÓ - első kiadmány - ELLENÉBEN fizessen meg ... Úrnak, ..., 350.000,- €, azaz háromszázötvenezer eurót.

Intézkedezett: alperes, született ...-én, Magyarországon, szám alatti lakos.

Az összeg euróban fizetendő.

A fizetés helye: ...

A pénzintézet neve: ...

A fizetés s ... számú számla terhére történik."

Az iratot az alperes a szövegsorokra merőlegesen elhelyezve német nyelven előnyomott „Elfogadom” szócska alatt aláírta, ugyanakkor a nyomtatvány jobb alsó sarkában német nyelven előrenyomott „A kibocsátó aláírása és pontos címe” szöveg felett aláírás nem található.

Az alperes a felperes részére ezen irat alapján kifizetést nem teljesített.

A megyei bíróság az ítélete jogi indokolásában kifejtette, hogy a váltóról szóló 1/1965. (I.24.) IM rendelet (Vár.) 1.§-a értelmében az idegen váltó tartalmazza a váltó elnevezését (az okirat szövegében, a kiállítás nyelvén), a határozott pénzüsszeg fizetésére szóló feltétlen meghagyást, a fizetésre kötelezett nevét (címezett), az esedékesség és a fizetési hely megjelölését, annak nevét, akinek részére, vagy rendelkezésére a fizetést teljesíteni kell, a váltó kiállítási napjának és helyének megjelölését, a kibocsátó aláírását. A váltónak tehát ezen kellékek mindegyikével rendelkeznie kell. A kellékek - kettő kivételével - pótolhatók. Nem pótolható a váltó elnevezése az okirat szövegében és az okirat kiállításának nyelvén, valamint a kibocsátó aláírása.

A perbeli iratból ez utóbbi - utólag nem pótolható - formai kellék hiányzik, ezért az irat nem minősül váltónak. Az iraton a szövegsorokra merőlegesen szereplő, alperes által sajátjaként elismert aláírás az „Elfogadom” előrenyomott rovatban található, ezzel szemben a „Kibocsátó aláírása és pontos címe” rovat kitöltetlenül maradt. Az irat ilyen jellegű aláírása nem pótolja a kibocsátó aláírását, ezért a perbeli irat váltónak nem tekintethető.

Utalt arra a megyei bíróság, hogy Vár. előtti, váltóról szóló 1876. évi XXVII. törvénycikk - amely a jelenleg hatályos rendelettel egyező kellékeket követelt meg - értelmezésére kiadott Magyar Királyi Kúria 307. számú Elvi Határozata szerint „...a szöveg mellett keresztben írt névaláírás nem tekinthető kibocsátói aláírásnak, mert a váltókibocsátó aláírásának a váltó oly helyére kell reávezettetni, hogy ezáltal a váltó szövege aláírtnak jelentkezzen.”

A felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és az alperes kereseti kérelem szerinti marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a perbeli váltó a Vár. 1.§ 1-8. pontjaiban, illetve 75.§ 1-7. pontjaiban meghatározott kellékeket maradéktalanul tartalmazza, így az érvényesnek minősül. Téves az elsőfokú bíróság azon jogi következtetése, hogy az alperesnek a szövegsorokra merőlegesen elhelyezett aláírása a váltó érvénytelenségét eredményezi. A Vár. a fenti kellékeken kívül további érvényességi feltételt nem ír elő. Az alperes sohasem vitatta, hogy az aláírása a váltón kibocsátói aláírás, így a hiba orvoslása a peres eljárás során megtörtént. Az elsőfokú bíróság jogtörténeti kitekintésére hivatkozva utalt arra, hogy az 1930. évi genfi nemzetközi váltójogi egyezmény csak az aláírás tényét követeli meg.

Az alperes a csatlakozó fellebbezésében kérte, hogy az ítélet tábla a pertárgy értékéhez igazodva, 2.600.000,- Ft+ÁFA összegű perköltség megfizetésére kötelezze a felperest. Előadta, hogy az eljárás tárgyát képező ügy nem rutinszerű és nem egyszerű, ezért az ÁFA nélküli 960.000,- Ft összegű perköltség indokolatlanul kevés.

Egyebekben az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján való helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint alaptalan, míg az alperes csatlakozó fellebbezése részben alapos.

Az ítélet tábla osztotta a megyei bíróságnak a perbeli váltó kellékhányosságával kapcsolatban kialakított álláspontját, s az arra alapított döntését.

Az első fokú bíróság a váltó érvényességéhez szükséges kellékeket a jogszabályi rendelkezésnek (Vár. 1.§ és 75.§) megfelelően vette számba. A Vár. 10.§-ából következően helytálló azon álláspontja, amely szerint a kellékek között vannak olyanok, amelyek a váltó kiállítását követően pótolhatók, míg vannak olyanok, amelyeknek már a váltó keletkezésekor szerepelniük kell az okirat megszövegezésben.

Az elsőfokú ítéletben is hivatkozott állandó bírói gyakorlat szerint az utóbbi, a kiállítást követően nem pótolható kellékek körébe sorolandó a váltó elnevezés (az okirat szövegében és az okirat kiállításának nyelvén), továbbá a - per szempontjából releváns - kibocsátói (saját váltó esetén kiállítói) aláírás.

A Legfelsőbb Bíróság több eseti határozatában kifejtette, hogy a váltó alapvető kelléke a kibocsátó (kiállító) aláírása, illetve a biankó váltó akkor érvényes, ha a váltóblankettát az adós aláírja (BH1992.121, EBH2007.1621).

Okszerűen foglalt állást a megyei bíróság abban a kérdésben, hogy a „Kibocsátó aláírása és pontos címe” rovat kitöltetlenségét, azaz a kibocsátói aláírás hiányát nem pótolja az alperesnek a szövegsorokra merőlegesen elhelyezett „Elfogadom” rovatban tett - az elsőfokú eljárásban általa sem vitatott - névaláírása.

Mindezek alapján helytállóan állapította meg a megyei bíróság, hogy a hiányzó kibocsátói aláírásra figyelemmel a perbeli irat nem minősül váltónak, az alapján az alperes teljesítésre jogszerűen nem kötelezhető, ezért a felperesnek az arra alapított keresete alaptalan.

Az ítélet tábla részben osztotta az alperesnek az elsőfokú perköltség felemelésére vonatkozó csatlakozó fellebbezési kérelmét. Az elsőfokú bíróság helyesen hívta fel az indokolásában az ügyvédi munkadíjról szóló rendelet szabályait, azonban nem annak megfelelően számította ki az alperest megillető perköltséget. Az ítélet tábla álláspontja szerint az eljárás időtartama, a beadványok terjedelme ugyanakkor indokolja a rendelet szerint megállapítható munkadíjnak a 3.§ (6) bekezdés alkalmazásával történő leszállítását: az áfát is magában foglaló 2.000.000,- Ft összegű ügyvédi munkadíj áll arányban a kifejtett ügyvédi tevékenységgel.

Mindezek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján a per fő tárgya tekintetében helybenhagyta, míg a perköltségre vonatkozó rendelkezését megváltoztatta, és az alperes részére fizetendő perköltség összegét felemelte.

Az ítélőtábla észlelte, hogy az alperes a csatlakozó fellebbezésén nem rótt le illetéket. A csatlakozó fellebbezés illetékének alapja 2.290.000,- Ft volt. Ezt figyelembe véve az Itv. 74.§ (2) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 11.§ (1) bekezdése alapján az alperest 68.700,- Ft csatlakozó fellebbezési eljárási illeték leletezés terhével történő lerovására kötelezte.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, így a Pp. 78.§ (1) bekezdésére figyelemmel köteles megfizetni az alperesnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján áfával együtt - a kifejtett ügyvédi tevékenységre is figyelemmel - 1.000.000,- Ft-ban megállapított ügyvédi munkadíjat.

Az alperes csatlakozó fellebbezése hozzávetőleg fele részében vezetett eredményre, így a felperes a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesnek a csatlakozó fellebbezési illeték felét, 34.350,- Ft-ot, ezt meghaladóan pedig a felek maguk kötelesek viselni a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket.

Győr, 2009. június 29. napján

Dr. Zámbó Tamás sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: